

אלנו

השירים אשר לשלמה

מזמורים ושירות ותשבחות אשר
חביא בחכמת הנגן והמוסיקה
לשלמה ד' ח' ו' ח' קולות
כמר שלמה מחאדומים וצו
מדרי קק מאנמוכת
לחודו לח' ולומר לשמו עליון בכל
דבר שבקדושת חרשת
בארץ

פה ויניציאה ספ

במצות השירים

פייסרו ולורינו בראנארני

בבית יואני קאליאני

Appresso gli Illust. Sig.
Pietro e Lorenzo Brag.

אל איש חיל רב פעלים
ומריו קרש חלולים

היה קצומו ודומי הנסגב כמה משוק סלם וזו עמסה חיל יא
וקורא פס בחטובות יא

בס בייטתו יא

גם מתחול גם מלמס: גם מאזפתח לי אחז האלהים ויחנני להבין ולהור' בחכמת
המוביקה רבתי ונשרד בחכמת' ברוכ סדעשי בקרבי המתעסעה נפשי לקחת
מראסית כל תרומת קול' להורות לרכב בערכות בקול רנה ותודה כי זה קול' האר' לכבר
את ה' כמה מהנאה חים אלהים ברכתו ויהי' למסען ליוות' כפי מזרח חרסות אשר
פסיתי בסר' רקמתי בקולות ערכות בעימות בויחן כנוח עלי הרוח מיוחד' לזמני מסון
ולמועדים טובים וספתי לא אכלא כי חמיר הגדלתי והוססתי הסתרלות להגדיל מזמורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אשר ממתי חק גבול להרבה מהם בדר' המולידה לכבוד
יהיה להם יתר שאת לאזן אשר מלין תבחי' ואחרי אשר חנני' לחיות כנועם ולהביא קולי
למעשה ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרפס מבחר זמירותי אשר עשיתי
לא לכבודי כאל לכבוד אבי מבפנים אשר עשה לי את הנפס הזאת ולפולס אורני ויהנה
מח דברי כי תרתי בלני למי מקצים אפנה להקריב על מזבח מנחת תודה זו ויאחז
פיני וארא כי טוב תתי את דורי אליך נכבד וחשוב בישראל מתת אותם לאים אחר כי אונס
יורש כל מער עמך כמה מעלות טובות לגבר אשר רדכו בסודה כמור' ואנס קלם יור
והדרך מוכב ארצה וראסו מניש הסמימה וגם סלסלת יחסך נודע למסגב העולה בסמימה
אור התפאר והעז כי על כן בחרתי הסתושף בכל יפעתך ונחתי תהודך עליו ועל סו' יתי
מסך כי להיותי קסור בעבותות החסרים והטובות אשר גמלני סר גמלני עליו הס
הארך נע אספרם מחול ירכו רחמי ימנה לעצמי לכבר מלכודי וסדקה קרכלני זס כרכלני
אר' ומעירי אהר' זאת נער כי כמה פעמים במחקר יבפתי ומנחתי וזכרתי עמורי
הסיר בספתי רננות ואס כן איפה מתך הקול ומידך נתתי לך יהנה כי כן זאת מנחתי
כתונה נתונה סלוחים אליך מאור ואריר וכמה סיאחחקן תוקר נא בעימך וימיןך תספדת
וענותך תרבה ויהי כאשר ירס: משח יחלקלה בסכר פנים יפות יהללה בספרים
ותהי כסאת חן כפיני כל רוחיה ויהנה עורני מדבר אפרס את כפי אל ה' בצלותי ובבקתי
יפרס עליך ככת שרובו וירומחך לרסת מסכנות ההצלחה ויחלל עליך ועל כל באיך
כל הכרכות הכתובות בספר תורת משח מאנטוכס יוס רח חסון הסג

כוכב מאהבה לאר'

הנער מלמה מאהרמים

א ב ג ד

שיר • לְקוֹחֵם אֶמֶץ לְמַלְחָה • אִשָּׁר מֵר לְכַבֹּדוֹ אִישׁ מְלִיחָה • הֵאָה הִקְטַן בְּכַחַם עֲמִית •
 גִּדְּלָה אֶחָד בְּאֶהֱבֵי מִתָּה • יִדְדֵינוּ הִמְקִיטָה
 לְשֵׁי תוֹמֵת :

כָּל תּוֹשָׁעֵי כְּנֹד וְתוֹף וְגַבַּל
 וְחֵם שָׂאוֹ וּמִרְחָנֵם חֲשִׁיבוּ
 בְּנֵי תְרוּעַת קוֹל וּשְׂרֵחַ קִשְׁיָבוּ
 בָּל בְּעֵלֵי חֲשִׁיר נְעִימֵי חֶבֶל :

כִּי תַעֲרֹב לֹאֵל כַּמְנַחַת חֶבֶל
 וּמִרְחָת רִנָּתוֹ וְאִשָּׁר תִּקְרִיבוּ
 אֶלֶּן בְּמִקְדָּשׁ רַב • וְכֵם תִּשְׁיָבוּ
 אִמּוֹ • וְנִסְיָנָה וְאֶנְחָת אֶכֶל :

שיר • שְׁלֵמָה הֵן מֵאֵר נֶאֱרָר
 לְשֵׁם שְׂבוֹ תְּרִשִׁישׁ וְגַם אֶחָלֶמֶת
 אֶפְבֵּם יוֹרְעוּ וְכֵם נִטְעוּ :

וְכָבֵל דְּבַר מִצְחָת חֵלֵא יִגְבְּרוּ
 עַל כָּל בְּנֵי גִילִם • וְחֵם רִמָּח
 עַל מִי אֶרֶץ יִחְבֹּ וְיִסְעוּ :

וְחֵם אֶפְבֵּם לְאֶמֶץ • לְמִנְחַת תְּחִינָה • מִכָּבֵד מִכָּבֵד הֵלֶךְ הָרֹחַ :

רִשִׁי וְשִׁירִי אֵל תֵּל חֵרֶךְ
 רִנָּה-גִּנִּיךְ • מִשְׁחָבִי
 מִי יִמְעָל בְּזַמְלִי — **ל**מִי
 בְּתֵקִי חֵבֶל חֲדָאוֹ
 רִדִּי שְׁלֵמָתוֹ בְּלִי עֶצֶל
 שׁוֹרְרִים לִי מֵר בְּרִיךְ גִּיל
 תִּעֲרִים חֲגִיגִים בְּמִקְדָּשׁ — **ה**
 דָּוִם וְכֹל עֵילָת לִכְר עֵיל

אִדֵּר גִּמְרֵי סִפְרוֹ כִּי תֵם נִשְׁלֵם •
 חֲקִירֵי אוֹתוֹ לְכַמֵּר מִשְׁחַת סִלִּים :

יהודה אריה ממורדינא בבית יצחק ו

אל כל און סלין תבחן שלום

שפת

אחת תכון לעד הוא המפורר בתחברותיו באומרו מה חלחל חכמת הננו
אל האחרים גנב גנבתי מארץ העברים כי בשעה חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני בישראל ויכבו מהם כל האמונות הרמות והאמונות מסכרים ומנאחם אותם יעלו
עבר כנסו' גם הוא באחת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים מהם מאוס לוקחה זאת ומי
יפסח המלך דוד זקן ועמלו לא יחזק עוד אשר עמל לו מראש בסדר למור סרך בסיר לכל
בני אסף והיוץ ככתוב בספר דברי הימים השנים משום המועד קול והנה להם
כלים מאלהים ומרא רמזא ומרא רמזא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכונו ראשון וסבי ועסה חסד המלכות מסכת קדם * אכן קורות בתים הזרים ורהיטנו
דרהטנו מסורתי בארבות וילח הזקן נכרים הספיקו להסכיחם מכל דעה ולהעבירם מכל
הסכלי כי אף ה' היה בעם ויוקח ויפסלהו ויטעו כור רק מכל בינה ואלף גם זאת בהיות
בארץ לא להם אברה מחכמת חכמיו ותקח אונם סמך ממנה אחרי כן מולתם סריר מעיר
בחרות אלה באחריות הימים * והללו את סה' כי נסגב * שלמה לכרו בימינו בחכמה
זו * ויחסם עכל הארם לא לבר מאמתנו כי ידמיוהו ויפסד ערך מאמתנו לרבים אנשי מס
ממשפחות הארמה * אשר עכ סרת את פני בהירות רמזות חכמי מאטוה גם האמר
לפני * וחי ער לנכח אשר בחיים היום ירום ונבט הדת והדת אמן ומכאן חן חכמיו
במחיקה מלפון אחרת אשר בספר החקון אכל אשר לא מישראל הנה ערבים בהוסס
תלו סנורותיהם וואמת ה' פיקח עברו * זו כחו לאלהיו עפל ועסה להוסיף מחול על הקדם
לכבר חונם מה סחננו ואלף הוא היה מתכוין לבחור את הסם אשר קנה לו סנור המכרי
את ה' ויום יום לעומת מחברתו היה מביא איה מחזור לר * מכסרי תפלה או סכחה
הלל ומרתיה ער כי מסכיל לאסף קכך כמה מהם והיו לאחרים בידו וכאשר סוררו אנשי
אותם והתענגו על רוב טובם והמקסיבי הזהירו כל אחר ערבה אונם ממנוע ויפסד וחרני
חזקו עליו דברי סרירי עם ובראם הגריב המהולל נעולם כמה מסה ס' יסמרהו אלוה
ממכלי יואל לתקם אל הרפס להסחיר אחריו סם טוב מכנים כי הוא מתחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת בישראל * ולזכות חבוריו היות כי וסוררו והרבים יפארו ויסראלים ירונו
במועדים ובחרוסים סל מנה * גם אנכי מאז נמחתי במספר אוהביו הפסדתי בו ער מאד
והערתני עליו דברי * עד כי אסתייעא מלחא תורות לבורא כל וכאן פנים ער מסבר אשר
סכרתי לראות פניו סה אמתו בא והסכים לשלם נדרו להרשים ברבר הכור וסד' ליתן סכר
למכיליהם לכך מנחה וניחוחין אחר להקרבא ליה מנהון בתפלה למסח' אים האלהי המזכר
כהאון וסראוי ואותי סה לעמוד על כל כרה סלא תבא עכ' המכור לסררו להדרו להגיה אורו
ולספוק עינים על עבירות ומעלות הרפס * והגם כי נהפך לאכל סנור ואני מקור דמעה
על לבי חלל כי הנחמד זבולק נע' הדר בחור בן כא סנה נעים זמירות קולו ערב ומראה
באיה אשר עסקו דמו כמי' חסם כח רבחים מבני עמנו זה כפסה חרפים ברור זה ימח סתם
מאנה הנחם נפשו לא אסמע עוד בקול פרים וסרות * בכל זאת לא חפכתי להעביר על
המנה אחרתי בסכר זאת ירחם ה' על נשמתו וליתר היהודים תהיה לאורה וסמחה * הנה
ח' אנכי נכב על עין המלאכה ומוריע בעקרו לרבים כי לא נקלה היא היות כי לא נענה

א ג ד 3 ספת

כפתח הזה תאזן מקדש ולכן סגנון נשמות מכיוותי ויראה הרואה כי נראה לעין המחבר
 טוב שהקורא יגדל האותיות לאחור ויקראן למכרע מלך הזמר העגור כי כל מלהפך סדר
 הכותרת מהמורגל ועיניהם יפותו לנטות ימין כדרך סלמן בני ברית כותבים פן תטרף
 דעתם ולסבה זו נכל לא חס על כל אשר יזכנו נקוד מהתבן כי בסיד רב מצויין אבל הסטה
 מן ומחין הן בקריאה בסגס נכון למחזרים יסגסו לכתוב בספתותיהם המלות כהלכות
 בב קודק וטעמן וקדחן לתפארת הקריאה והיא תהיה יתם ועתה ברוכים אתם קהל אחבי
 אחרי אשר זכיתם להתחיל לסלסל ונראה הקפת בימיו מהנכון הלז כותב וחוקק תהלות
 אלן בפיר' תמ כבוד לה' לשאר מקום מקדש מעט וסמכות מזה בהם בנשים זמניהם
 ולמדתם אותם את ביהם להבין בחכמה הנגון מכין פס תלמוד האחד בלוי' כי כן בטוחני
 מיום זאת חבור זה לאורה ירכו לומדיה בישראל על מנת לסודר להדר אליהם הם וכיוצא
 בהם - ולהסיר מלב העקוב כל טיבא אם באלו ותבא בכמי הגולה אחת אחד מן חמתחברי
 המרדוקי כל חרם וכל בינה אשר אין להם חלק בה יחמץ לאסור אשר דבר זה מרגרים ולא
 דיק' ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת סאלה זה יח פס' בהיותי מרביץ
 תורה בקי' פירארה ועל לסתום פה דובר בלבלה בדרך זה וחתמו עליו כל גאוני ויכחזה
 אשר בימים ההם יראו רבי' ולא יראו מגמת לחכמה הזאת אף כי רוחם בקרבם יסחרם
 ללמוד ולעשות ער אשר תסוב חמת אביס מכסמים ורחם יסור יבנה ביתו נאזה קדם
 ויפקוד את בני לו למפעחותם לפתים ומחלקותיהם למחזרות והיו הסירות בבית ה' וכל
 העדה אף גילת ודן מרוב טובי לא כיום הזה אשר כל א' ממנו סר בסורים פס לב רע
 מקובר רוח ומעבדה קסה מזרת הגלות בפני יסור את הסירה ועליו לבן דוי
 בי אז לא יבא מזמר בקהל האמר לא יהיה לו על מה להשמח כספם
 ויהבם אתם פרות וכרמים וה' להם לאר עולם על כן
 וחרו ירמם כי פין בעין יראו בסוכה ה' כיון
 מהרה אתם

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגננים	1
יגל	חרון כו	רקב לבו	מכל	המדות חק	ומסמנים	2
כיקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אונים	3
רגיל	בבין שרים	פני שרים	לסיר	למו רוכסים	וחשמים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	חכל	ברוב ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עטרתה	ליושנותה	כימי	בני לוי	ברוכנים	6
הביא	במוסקה	מחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגילורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים	8
ולכל	דבר מצוח	ועז חרור	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תמיד	אנושרצה	יחי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	אדוק עולם	באראלם	לפצות	בז	בעל מינים	11
לא עז	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאונים	12
יראו	בכל בינת	חיות מנת	גם לו	כמו חס ח	מוזינים	13
חלש	במחלוסות	ובחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	חלא יצמח	משה	במתנת	כשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	סלם	עלות עמו	במשענים	16
יזכח	בסוכן הוא	בעושחו	בזכות	ופעולתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
ער צור	למקדשו	בתדשו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת חשיר ר'ל חמוס'קא שטח או שטח
בני רעת מבני קהלנו יצו אשר בחגים ובמסעדים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת שיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלהינו עלינו לשבח יגדל וארון עולם
וכיוצא לכבוד ה' בסדר וחס ערך חקילות בחכמת חנוכרת . חקס ארס לגרסם
בשיח שפתותיו עונת : ואמר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוט אסור והמסור
אסור וחלולים כאשר חמה בחכמת חומר האסור אסורים מסחרב חכית מסוס אל
חטבת ישראל אל גיל בעמים ואותם תציא לבח ברברוח בעיני חחמון אשר שטען
את קולם עם חיותם רובם סתופשי התורה יצא נא דבר מלכו מלפני חסורי בתורת
בחלכת אם יש איסור בדבר ואם קול חמוסל הוא וזו או קול ערב למיט לחללית :

תשובה

הא מלתא איתא בפ' דגמין : דגרסינן התם שלח לית למר
עוקבא זמרא מ'ל ראסיר שרשט וכתב לחו אל תשטח ישראל
אל גיל בעמים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתו יין אי מחח'חא ח'ם זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קס'ל . וממאי דאמר דלא שלח לית בשיר לא שטמעי' דזמרא
דפומא נמי אסיר נדמת לו לאוסר לאסור זה דזמרא דפומא הוא . ומה גס כראיותו
שכתב הטור ארת חיים סימן תקס' ז' ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפח'וכו'
לשחר'טכס ביאר כת'ש דאפי' בפח אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ'ל . ואולי עינינו ראת בשל אחרי'סחפוסקי' ג' כלטונות אלו וקרא
זו דגרס' בסוף סוטה אמר רב אודנא דשטמ'עא זמרא תעקר אמר רבא זמרא בביתא
חורבא כסיפא שלא קיל' ישורר בחלון חורב בכף ובפ'חלק ח'ר הקורא פסוק משיר
חשיר' ועושה אותו ק' . וזמר כו' ולכן אמר כי לא טוב חרבר לשורר איך שיחית :
אכן מי לא ידע ככל אלח שכל מיני זמר לרבר מצוה סותר גמור חוץ ודברי מר
עוקבא קראס מתנגס ומה שדברו הפוסקים חגל קראס סרוגין ועל בן לא יצא
בלהא ש'ס עי' : אלח יזהנת הסעטיק בעיין כל הנאמר בזה כמקומותיהם ימצא כי
שטח ח'לוקי ברבר שתי' דגה כסעשת חומר ואירבע ככונתו וזמנו . תא זמרא דמנא
הכ' זמרא דפומא חג' לשורר במשתח חייין חר' לענג עצמו כמלכים חת' לשכח חתן
וכל ה' או דבר מצוה יואנו נוסף בה עוד אחת ללמוד חכמ' או להתעסק בה לזכרה
לעתותה במצות : תא' זמרא דמנא הוא היותר חמור לכולי עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דבזת לא יפקקו אלא דס' דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחבי לא כתב
להו ב שיר דהות סטמ' במנא בין דלשנות ולומר בפה א'א וכתב להו אל תשטח
דשטמ'ע ככל גונא אף בפת : וכן חר'מבס כתב ז'ל סוף ח'ל' תענית וכן גזר שלא לגנן
בכלי שיר וכל מיני זמר וכל מסמעי' קול של שיר אסור לשטוח בחס ואסור לשטען
כפני החרבן ואפי' שירה נפח על חייין אסור וכו' עכ'ל חרי שאם' שחניגין בכלי אסור
ואפי' שירה כפה שקלה סטמ' על חייין . אמנם צריכים אנו לחבין עתה לענין הכונה
זחוסין דנראה ודאי דזמרא דפומא בלא שטתח חייין סותר סדכתב ר'שי עלה דהא
דמר עוקבא זמרא מ'ל ראסור לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נכין
אסור בעלמא בכל אופן : וכך חתוספ' כן משמע מדקאמר ולישלח לחו בשיר וגו'
פירוש

צירושן לרעתו דאלכ מה תרוחנא אם חית שולח לחם בשיר מאל תשמה או מאי
 חיות דבשיר עדיף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחתאוכה חית על השיר
 במשה הלל בשיר שבו מפורש לא ישתו יין וכן סובר תרמבם מרבת ואפי' שירת
 בפת על היין אסורה כדלעיל אבל לא על חוץ מותרת ואף שהמור כתב ס'
 חנל ול' ותוספות מפרשים דאפי' בלא משהח נמי ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש דאפי' בפה אסור אף בלא משהח וכו' וזה חכמי בעל ש"ה לומר רס'
 ומימ' פסקו דדוקא בבית המשתה כו' מיהו כתב המור בשם מימון ואפי' שלא בבית
 משתה וכו' עכ"ל ואומר אני דלעולם ועד גם חתים ורמבם סוברים ברש' שלא על
 היין שרי מרבת המור שם ול' ותוס' מפרשים דאפי' בלא משתה נמי ודוקא למי
 שרגיל בכך כחמא דאיתא בירוש' דיש גלותא הוה קאי דמיך בומר פ' בשכבו
 זבוקמו תיו מזמרים לפניו עכ"ל וזתא החלוקה חר' שאמרתי לענן עצמו במלכים
 זבענין זח ס' ל גם לרמבם בתש דאף בפה שלא במשתה אסור וכן לתוס' אבל
 בפה שלא במשתה וסלא לעונן בכניס לים לא לסמך עצמו לתור או לחתלמר
 או במצות שר או מוטל וכיצא ואצל לדבר מצוה אליכא דכע' מותר וזיל בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן והגלות חתוה עליה ואיך נשמה ובירר קרשנו
 לשמה ואנו גולי ועל' אסור פ' חלק אודנא דשמעא וזירא תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמה זמרא גיל ועודך בעמס' אבל היכא דליכא חיל'
 דשמחת חול לא אל גיל לא במשתה יין ולא במלכ' בפה מותר אך אם יחיד
 לרבר מצוה כמי לחתן וכלה זכיצא נער יכתבו דמות נמור הוא דחא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתה היין שחן שתי החלוקות היותר המורות גלי חתן וכלה זכיצא
 חתירי כמנא דהמור אל' ס' שולח כתב בשם אבי העזרי' שכתב לומר לגוי
 לגנן בבלי שיר בחופות דאמירה לגוי במקום מצוה שר' חר' שקרא מצוה
 לגנן במשתה היין דחתימת דברי רמבם סוף הלכות תענית כ' הם וכבר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תושבחות או שיר של דמראות לאל וזכיצא בהן על היין עכ'
 זחמור שם אבל מותר לומר שירות ותושבחות על היין בבית המשתה עכ' וסמך ח'
 סכ' תביאו בי סם כתב דלשמה חתן וכלה שחוא שיר של מצוה כותר וכן פסק
 זכתב הוא מהרי קארו בקצור' דהגיה המגיה וכן לצורך מצוה כגון בבירר חתן
 זכלה חבל שרי עכ' ובכתב מרובע נר' פ"ט חרף פ' אין עומדין עלה דהחמא דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דמוטא אסור חם כגון נגינות של אהבת אדם לרבה
 ולשבח יפה ביופיו כגון שהיטעמא לי קור' לחם אשער אבל דברי שירות ותשבחה'
 זכרו חסריו של הבה אין אדם מישר נמנע מזאת ומנגת כל ישראל לאמרן בבתי
 חתני זכבתי מסתאו כקול נגינות ובקול שמחה ולא דאיע' מי שסיחה בזאת עכ' ל'
 ומש' כל חקורא פסוק מסיר חסירים ועושה אותו כמין זמר כו' בכת' הוא שלהכי
 נקט שיר חסימים לחיותו שיר של אהבי' של קרש דאסור לעשותו חול' וכן מש'
 חקורא פסוק בבית המשתה שלא בזמנו רצח באו שלא בזמנו שלא לשמחת חתן
 או שלא לרבר בתורה ולא רצח לום דאי שיהא אסור לומ' פסוק בומר לכבוד ח'
 ואיני רואה שיטיל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל לח' בומר דה' בכה
 בשבתות רשומים ויום טוב יקרא דבר מצוה כמו לשמחת חתן וכלה אשר כל שבת

קרט כלל היא אצלנו וחייבים אנו לקשטת ולשטח בכל מיני שטח ומתקנים
 גם כן נאס'וביום שמהתכס ומעריכס' ומצות על חס'צ לחנע'קולו בתפלתו ביותר
 ואם יוכל לתשמי'ע קולו יחירי כאילו עשרה מסורדים יחד האם לא יחיה טוב • או
 אם יעמדו אצלו מסייעים אשר חגגס' ה' קול ערב ובלי סדר רק אף אר'אית בנחוג
 כל היום בין קהלות האשכנזים וימרו עמו ויקרת שית'חסו ויערכו לו האם יחשב
 להם לחטא' וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו' ול סכת שחנך כיצר אם יש לך קול
 ערב וכו' • ואם כן אמו בשכיל שחנן ה' לאלה יד'עת חכמת בסדרת ובאים לבכה
 בזה ה' יחיו חטאים בנפשות' חל'לת' נגזר אם כן על שלוחי צבור שיהיו נוקרים
 בחבור' ולא ינעיסו קולם ויקרא עליהם נתנה עלי' בקולת' חסרא דסד' ראסור אפי'
 ביחור ודאי מסמ'ע שחרי אסרו וזכרא דגראי אי אסיר ומיחור חו' • ואנו אשר
 חיינו בעלי המוסיקא בתפלותינו ותוראותינו עתה נתיחלבו אל העמ' אשר יאסרו
 כי אין אתנו עוד חכמת ונצקק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב • סוף דבר אין בוח
 ודאי משום אל תסמח ישראל אל גיל ולא עלה על דעת שום בד או חכם לאסור
 מלשבח לה' ית' בקול היותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת חנפשות
 לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים חראשוני'
 היו מרקדים לפני הכלל כראיתא ככ' כתובות בכמת מיני קלות ותמחול והריקוד
 ש'צ'ח קלה מן הומר ורבה ממנו ואחניא ליח שטתית ושטותית לתהוא סבא כמו
 שנו' סס' וביום שסחת תורת יש' חונים מרקדים וסל' בהיקס בכה ועושים שאר מיני
 שטתה ולא ראינו מוחה בידס כי טוב להורות לה' בכל אופן נכבד וטפואר' • ואולם
 עוד שמעתי דמסתייע האוסר ממאי דכתיב איך נשיר את שיר ה' על ארמת נכר
 נמצא דרוקא ות' • ה' אסור עורנו חץ מאדמתנו יוגס בוח קרא ולא דקדק
 שחרי שאלת הא' • ככל לישראל חיתח שישירו להם לבקשתם מסיר שחיו
 חלוי' אומרים בבית הקריש ווחו שירו לנו משיר ציון ולא אסרו שירו וחסרו כתם •
 וחם חיו משיבים איך נשיר את שיר ה' הקדוש מיוחד לביתו על ארמת נכר ולא
 אסרו איך נשיר סתם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' • ול על נחרות בכל בשירדנו
 לגולה וטאלס נכ' שישירו לו כמו שהיו כשוררים על חרוכן עכ' • וכן אע' ול פי' זה
 המסור נאמ' על לשון הלויים שחם המטוררי' כגלותם על ככל עכ' • ואם אסור לנו
 עתה לחקרי' הוצה לארץ בשביל זה יאסרו החפלות שכנגד המירין תקנוס •
 וכן המסורים שחיי אומרים הלויים על חרוכן יאסר לנו לאומרס עתה בגלותנו •
 אין מקום לגמגם רק על חלומרים הבמה זאת כאשר ישירו וימרו שלא בכה ודקר
 בצות אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה ודאי שר' דחרי הוכחגל'עיל
 שרש' ותוספות והמכס וכל גל'עיל לא אסרו וזכרא חפסא אלא להתענג כמו
 בין או במלכ' אבל בכל אופן אחר שרי • תעוד דכס' לחתלסר יחא סותר כי אם
 כשר הרבר וטוב לעשותו לשמח חתן וכלה וככה להורות לאל ובכל דבר מצות
 איך יעשו זה אם לא ילמדו תהלה • וגם אחרי שירעו קצת וצריך להשתלס יותר
 ולהעמיד בוכרונם סח שירעים כי בימים הכאים חכל נשכח' את זכר ראה קמן
 שבתלמידים ונתן אל לבו ועתה עיניו א' נהרי נחלי רבש וחכמה לקיים או לבטל
 חת אשר כתב המחקק • חרי קאס וטוב שוקק • תנעיר יחדת ארית ממוריא •

טוב להורות כח דהיתרא ולומר למס המוסק אשר אמרתי ומה שיהיה מפרו דיו מודע
 שמו כמערות כי יפה דן ויפה הורה הלכה למעשה לרנן על הרבה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסיקה * . וזכרנו בימי חרפי בהיותי סוקר על דלתי התורה בקרקע פאדוואה
 עיר מכלה סופרים בעת ההיא ומלכם בראשם הגאון אלוו כמחזק זל סורנו בבית
 הכנסת כל פדר הקדושה ופנמים רבות לבקשתו דוראי לא גרע ועדיף מהני סתתו עלינו
 בקולם מפרי הדיוטות המרננים בקובות וכרחובות * בכך סית לה' וזמנו לאלהינו עד כי
 נזכה לסיר מיר חרם בליאת גוללת נפשות נפשו אז נבילה וכסמחה בימעותו עדי עד *
 נאם בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למנחם הסקה

דבר מפתח אך לומר כי עתה גם עברו חיל דאיות מפלת המוסק מודע מופת נאף
 אמרנו איך בהם נפתל ועקם כי כלם כנחיל למבחן ומסירו אהרנו הנה ה' מבחם זל המחמיר
 כתב סוף ה' וכן גזרנו וכו' וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תוספתות או סיר על הוראות
 לאל וכוונתו בהן על היין ככל הפתאומה אם על היין דקדוש לכאח מן הכונה הכסוף מחמת
 אכילה ושתיה מותר * בבית הכנסת דאח בו אכילה ושתיה דק הכל דנה ותפלה וזוהר
 על אחת כמה וכמה דמותר לשווד סיר על הוראות לאל יתב' וכל המרבה לשווד והלשים
 ישנו בקול ערב ומנתו לסע הריוה משוכח ואם מותר [אדרבא מזה] הלא מזה לאמס
 על הארץ ללמוד לתכלי זה לסיוכל לעמוד ולסר' בקדם כקול עוז וזהו המזהוה הוא בחבר
 כי ברוב עם הררת מלך * ושלטי הגבורים פרחו שומרון מסיק נמי להתרחק חזקו כר' *
 לפנים * הנעיר אזהב האמת ולמי פאמח *
 ללב סרוואל

מי לא ידע בכל אלה כי מזה רבה ועליו נאמר כבר את ה' מהנך * אל תקרי מהנך אלא
 מהנך ומי ממוחה ביר מי מתנגד ומפורר בבית הכנסת בשבתות ובימים טובים ובחפז
 חתנים וברית מילה לא ראה מאורות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כמותחא *
 הנעיר ברון בסמך שבואל זלה :

קרא קא כנוח הממשיח את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב משמע שכל מיהיה
 ערב ביותר ביותר רבו לפניו יתברך ומדקאמר קולך פתח ולא קאמר באוריותא ולא ברבר
 שרטי משמע שכל סהיה לעבודתו ית' לרית נחמה לפניו ובפרט בהלל ומחמדים ודברי סיר
 ולפתח גליונית ובהללו לים ושירים יסר כחם ובהם נאמר כבר את ה' מהנך * ומה שחנך והם
 ה' לית הערבי הכא' במסקל וישעור כפי דרכי המוסיקה ומסכתא לבי לעשותם * נאם הקטן
 עורא מפאנו איש כנענבה :

מאן דלא ידע בנבי המור לא ידע מה ידון ביה מטובן ערבותו ותועלתו אשר בשמים ממעל
 ואשר בארץ כאשר כתבתי בספר מיר גיון אשר לי מפלא סגולותי * הוא דבר אלהי באמת
 וסם במאמר חמישי הסרתיו מרבוי מאמרי חזל עליו בגמרא במדרשים ובספר הזוהר וכמה
 ספרי חכמת האמת ומדעות כל המוסקים כלם כי המוסיקה טובה בעיני אלהים * ולכא
 מאן דעליו דבמחמדים מירוס ופיוטים לחלל לאלהינו בבית הכנסת וכלל סגולתו מזה
 המיר

החזיק חף כי יסובכו התעסקים בה אפי' בגלות המד והמחזה הזה חסר לזה הנני מקדים
 לכל מה שכתבו הנאומים רלעיל *
 מאס יחודך בכמל' משה מפאנו לכל מתקבצי וישיחיה *

נדרשנו לאשר שא מאתנו בחונן וכשוד' המעולח כמ' שלמה מחאדומים
 וצו איש מנמוכת אשר כמ' יגיעל יגיע ויהיה אדם הראשון לתרפים
 מוסיקת עברי' וחוציא חוצא בלתי מסודר ואינו מן הראוי יקום איש להחזיקו לתרפים
 בלא או לקנות מחם מיד אחר * לכן אחרי ראינו חרשות על ככת מאת סעלת שרי'
 חקמאליד ודת אנתנו הם נחרי' בגורת עירין ומיסר קרישין בגחש הנושק על כל בר
 ישראל אנת שיחיה שלא ירפס בשום אופן לא כלם ולא קצת' מתדברי' אשר בחבור
 זה במוסיקת חואת שלא ברשון המחבר הנל או יורשיו בוטן מ' שנים מחיום * ולא
 וכל בגורת ווגם בן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
 או אחרים שלא ברשות המחבר הנל שיעשה בחם * וזוהו רוטם לסימן שנתרצה
 שימכרו על אחר * וכל ישראל ישמעו ויראו כל חלכר ברשת האלה וחקל ללח
 חואת * וחשומע ישכן במחוטאנן ובצל שר' יתלונן בברכ'אמן * וינציא חשון שסג

יצחק נרשון

משה כחן פורם

יחודת ארית מסודרנא

שמחת לרנאמו

אלמן

שלש קולות

כרעותיה דברא בעלמא רבא שמיח ויחקרש יתגדל
 ישראל בית דל ויחי ובימיכון בחיכון סלכותיה ויסליך
 ויתפאר ויטבח יחברך אמן ואמרו קריב ובוסן בענלא
 רקודשא שמיח ויתחלל ויתחדר ויתעלה ויתנשא ויתרוסס
 ראמיו ונחמא תושבתא שירא ברבא סבל לעילא לעילא חואברך
 בית דל ובעותחן צלותהן תתקבל אמן ואמרו בעלמא
 שמיא מן רבא שלמא יחא אמן ואמרו רבשמיא אכותון קרם ישראל
 במרומו ויחלום עישה אמן ואמרו ישראל כלועל עלינו טובים וחיים
 אמן ואמרו ישראל כלועל עלינו שלום ועשת ברחמי חוא

שלש קולות

ח

ירא כל אשרו חמקלות סוד
 חתולך ח'

וטוב אשרך תאכל כי בניך יגיע ברכיו

ביתך בירכתי פוריות כנפן אשתך לד

כי הנה לשלחך סביב ויתם בשתיל בניך

יברך ה' ירא נבר יבורך בן

וכן כל ירושלים במדב וראת כציון ח'

על שלום שלום לבנק בניס וראת חייך

ישראל על שלום שלום ישראל על ישראל

אלמו

פולטח קולות

את ברכו

חמבורך

ח

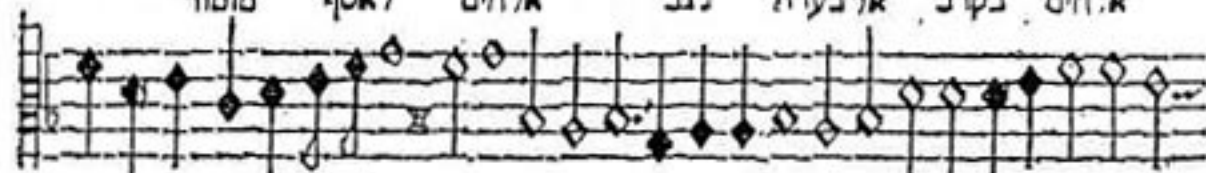
חמבורך

לעולם ועד לעולם חמבורך ח ברוך לעולם ועד

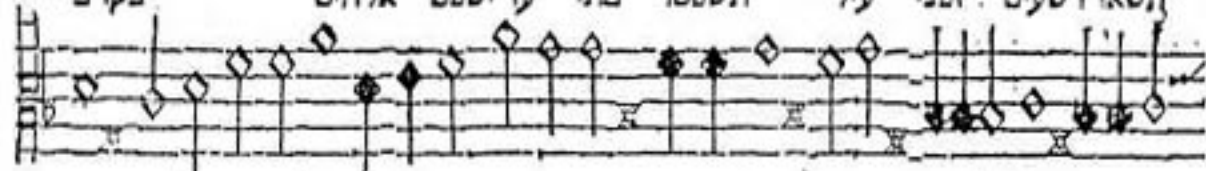
לעולם ועד

אלהים בקרב אלבערת נצב אלהים לאסף מזמור

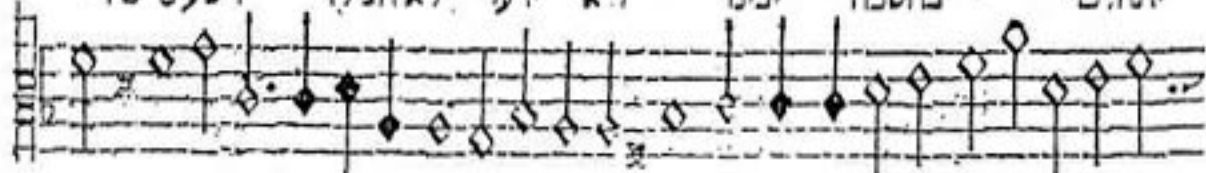
תשאורשעים ופני עיל תשפטו בתי ערשפט אלהים בקרב

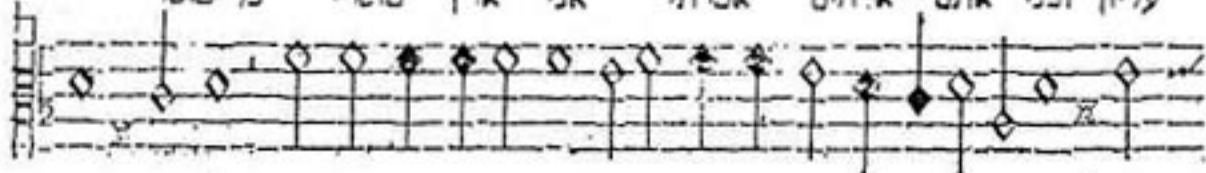
ואביוק דלפלטו הצריקו ורש עני ויתום דלשפטו סלח

יתהלכו בחשכה ויבנו ולא ירעו לאחצילו רשעים סיר

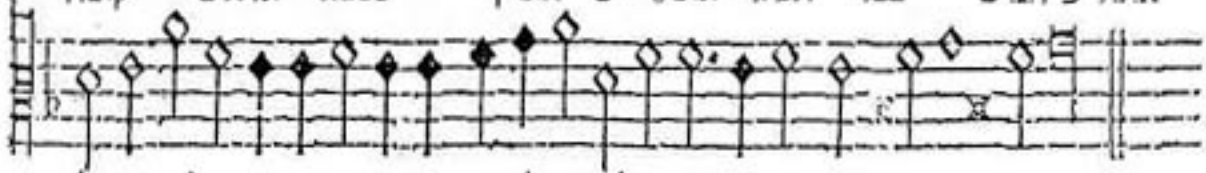
עליון וכני אתם אלהים אכרתי אני ארץ מוסרי כל יסומו

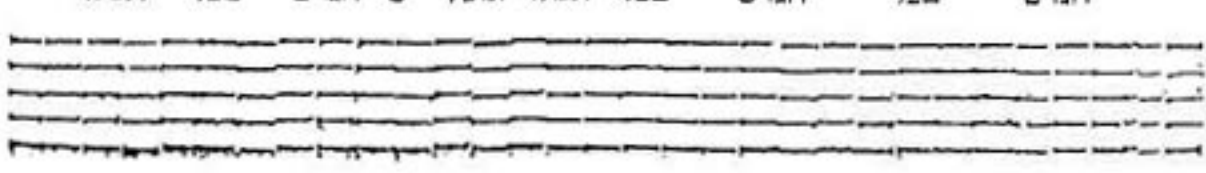
תפלו חשרים וכאיד חסותין כארם אכן כלכם

אתה כי הגוים בכל תנהל אתה כי הארץ שפטת אלהים קוטח

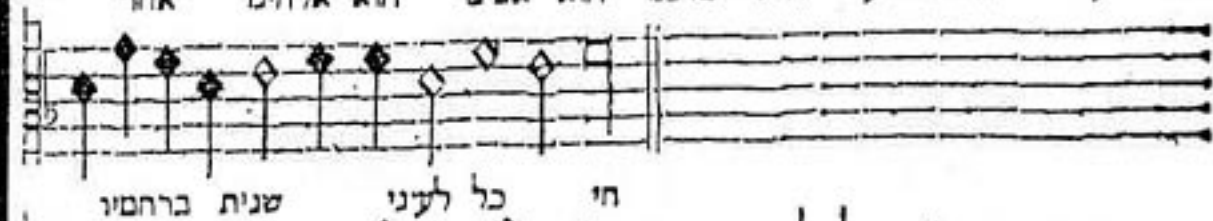

הגוים בכל תנהל אתה כי הגוים בכל תנהל

בחסיד גמר כח' הושיעך לרוד מסור חסמנית על לבנצח
 שפת רעחו את איש ידברו שוא אדם מכני אמונים פסו
 מדברת לשון חלקות שפתי בלה יכרת ידברו ולב בלב חלקות
 לו אדון מי אתנו שפתינו נגביר ללשנו אסרו אשר גדלות
 בישע אסית ח' ואמר אקום עתה אביינים כאנקת עניים מסר
 לארץ בעליל צרוף כסף טהרות אסיות ח' אכרות לוישיח
 חדר מן תצרנו תשמרם ח' אזה שבעתים בוקק
 לבני ולות ברם יתחלכון רשעים סביב לעולם וו
 ארם לבני ולות ברם ולות ברם ולות ברם ארם

ארבעה קולות

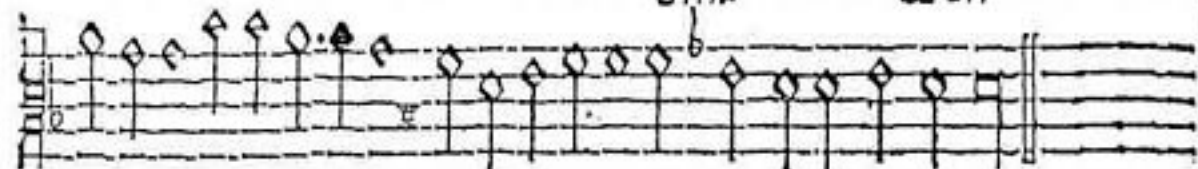

ארבעה קלות

אלהים

חשיבנו

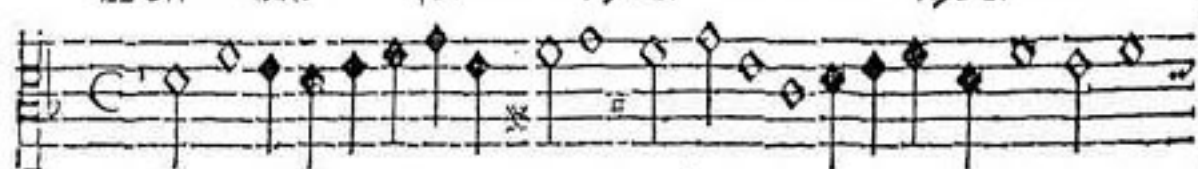
חשיבנו

וחאר

פניך

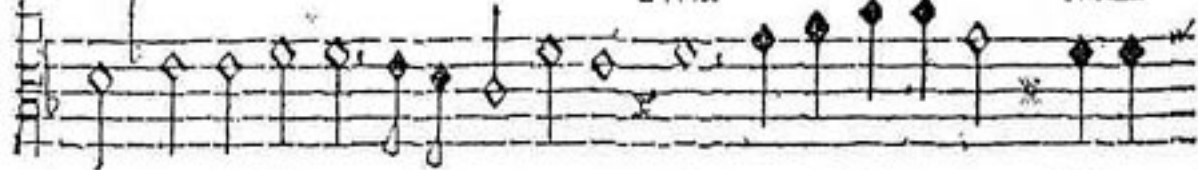
ונשעך

ונשעך

אלהים

צבאות

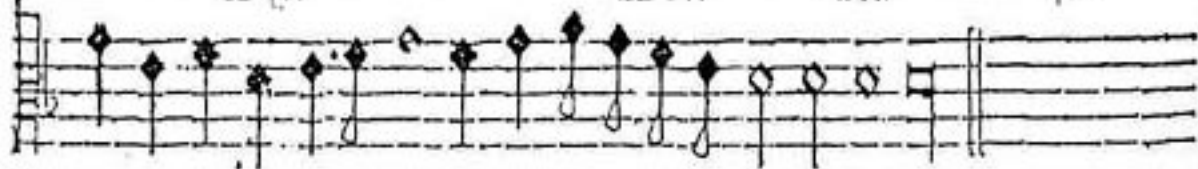

חשיבנו

חשיבנו

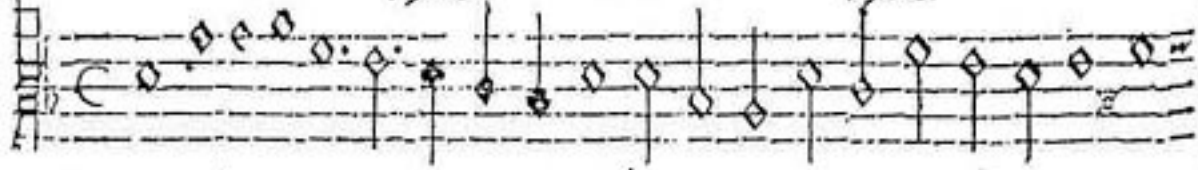
וחאר

פניך

ונשעך

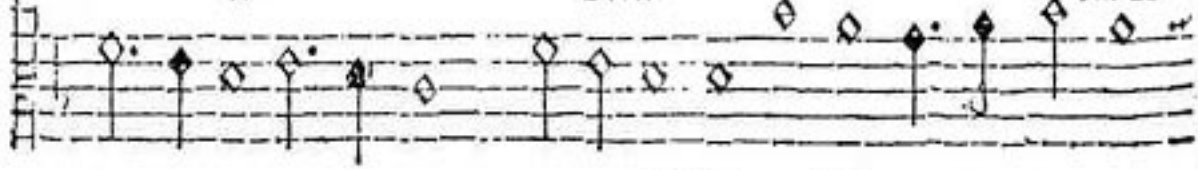
ונשעך

ח

אלהים

צבאות

חשיבנו

חאר

פניך

ונשעך

יִהְיֶה אֱלֹהִים שִׁיר מְסֹרֵד בְּנִינָת לִסְגָּנָה
 בָּאֵרֶץ לִרְעֵת סֶלָה אֲתָנָה פָּנֵינוּ יָאֵר וְיִכְרַבֵּנוּ
 אֱלֹהִים עֲמִים וְיִרְדֹּךְ יִסְתַּחֲרֶךְ גִּימִם בְּכָל דְּרָכָךְ
 לְאֲמִים חֲרַנּוּ חֲרַנּוּ וְיִרְנּוּ יִסְחָרוּ כֹלִם עֲמִים וְיִדָּךְ
 סֶלָה תִּנְחַם בָּאֵרֶץ וְלְאֲמִים מִיִּסּוּר עֲמִים תִּשְׁפֹּט כִּי
 נִתְנַחֲלָה אֵרֶץ כֹּלִם עֲמִים וְיִרְדֹּךְ אֱלֹהִים עֲמִים וְיִרְדֹּךְ
 יִכְרַבֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכְרַבֵּנוּ יִכְוֹלָה
 אֲפִסֵּי כָל אֶרֶץ אֲפִסֵּי כָל אוֹתוֹ וְיִרְאֵה אֱלֹהִים
 אֲפִסֵּי כָל אֶרֶץ אֲפִסֵּי כָל אֶרֶץ

1/6

אלמו

ארבעת קולות

מו

צִיֹּן אֶת בּוֹכְרֵנוּ בְּכִינוּ גַם יִשְׁכְּנוּ שֶׁם בְּבֵל נִתְּרוֹת עַל נַחֲרוֹת הָעֵל

שֶׁם כִּי בְּנוֹרוֹתֵינוּ תִּלְוֶנוּ קְתוּבָה עֶרְבִים עַל

מִשִּׁיר לָנוּ שִׁיר שִׂמְחָה וְתוֹלִידוֹ שִׁיר דְּבָרֵי שׁוֹבֵינוּ שְׁאֵלֵנוּ

תִּשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם אֲשַׁכֵּךְ אִם נִכְרֵ אֲדֹמָת עַל צִיֹּן

אֶעֱלֶה לֹא אִם אוֹכְרֵנוּ לֹא אִם לַחֲבִי לְשׁוֹנֵי תִרְבֵּק יִשְׁנֵי

אֶת אֲדֹמָת לִבְנֵי ה' זָכוֹר שְׂמֹחֵי רֹאשׁ עַל יְרוּשָׁלַם אֶת

בֵּת בֶּה הַיִּסֵּד עַד עָרוֹ עָרוֹ הָאוֹמְרִים יְרוּשָׁלַם יוֹם

שְׂמֵלֶת גְּמוּלָה אֶת לֶךְ שִׁישׁוֹלֵם אֲשֶׁרִי חֲסִדוֹת בְּבֵל

חֲסֵלֶךְ אֶל עוֹלָלֶךְ אֶת וְנִמְצָא שִׁיאוֹךְ אֲשֶׁרִי לָנוּ

194

1 3 א 1

חללח חללי את נפשי ה' אסרת בוחי ה' אהללח

בן בנחבים תבטח אל בעוזי לאלחי

שוב רוחו תצא תשועת לו שאין אדם עשותותיו אברו רחוא ביום לארבתו

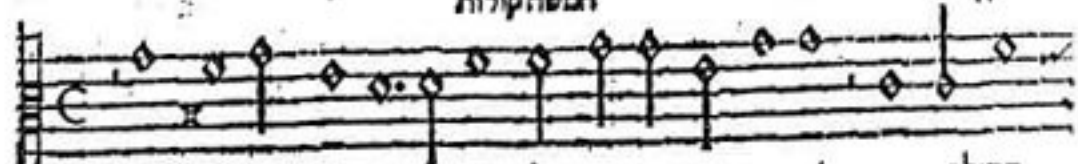
על שברו בעוזו יקבט טאל אשרי חס את ואין שמים עושח אלהיו ה'

לעולם אבת חסדו במ אשר כל זאת לעבים להם נותן לעשוקים בטמט עושח

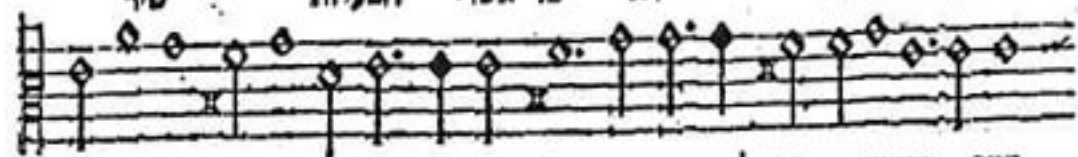

חמשה קולות

יח

חזקתך ה' ירא כל אשר ושמעלות שיר

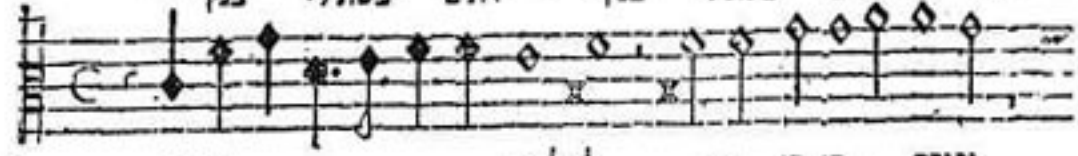
הטוב אשרך תאכל כי כפוך יגיע בודכיו

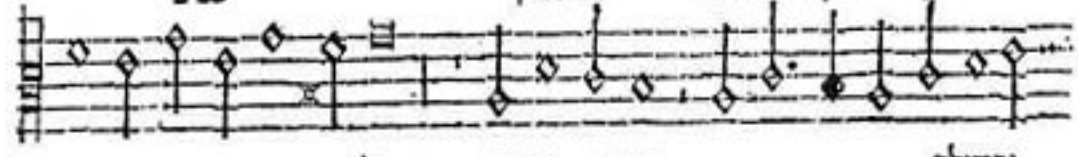
בניך בותך ברכתי פורח כנפן אשתך לה

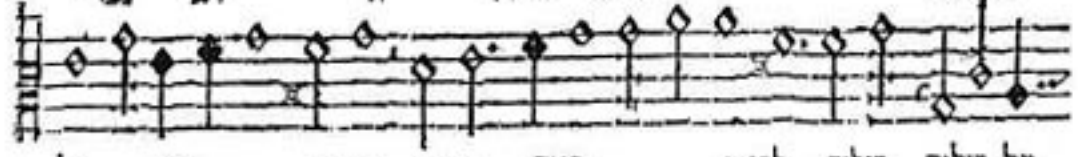
סביב ויתם בשתילי בניך ויתם בשתילי בניך

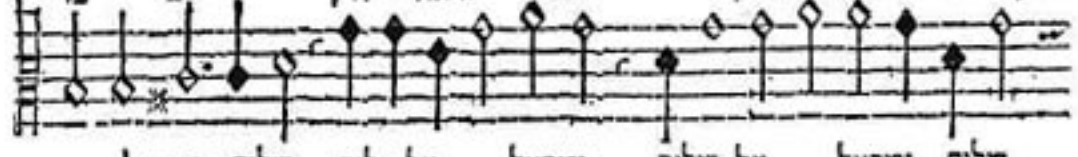
יבורך בן כי דגה לשלחך סביב

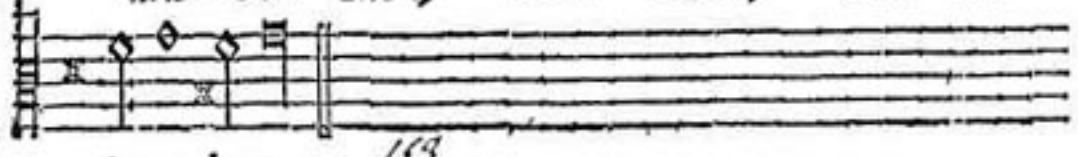
ירושלם בטוב וראח ה' ירא נבר

על שלום שלום לבניך בנים וראח חייך ישי כל

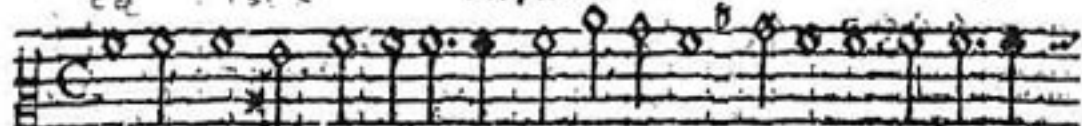
שלום ישראל על שלום ישראל על שלום שלום ישראל

ישראל על

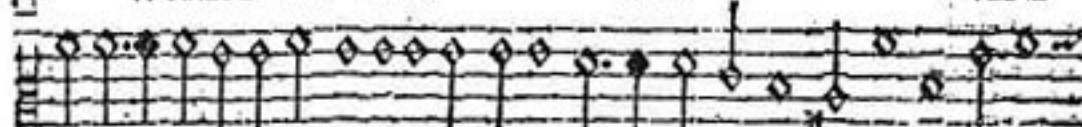
מִחֶסֶד אֲדִיר מִתְּאֵדָנָה ה' לִדְוֹד מִסּוּר הַנְּתִית עַל לִבְנָה
 מִמִּי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ תִּנָּה אֲשֶׁר הָאָרֶץ כָּל שֶׁכֶּן אֲדִיר
 וְתִתֶּנָּה אֲשֶׁר וְכֹכָבִים יִרְחֵ אֲנִיכֶיךָ סֶעֱשֶׂה שֶׁכֶּן אֲרָאָה כִּי
 מִפְקְדָנָה כִּי אֲדָם וְכֵן הִכְרֵנוּ כִּי אֲנוֹשׁ מִתְּ
 בָלָם וְאֵלִים צֹנֶה רַב־לִיּוֹתָתָה שֶׁתָּה כָּל יָדֶיךָ בַּמַּעֲשֶׂה הַמְּשִׁלֹּחַ
 ה' יָמִים אֲדִירוֹת עֹבֵר הֵם הֵם שָׁמַיִם צִפּוֹר סִרִּי בַחֲמִטָּה וְגַם
 אֲדִיר מִתְּאֵדָנָה כָּל שֶׁכֶּן אֲדִיר כֹּחַ שֶׁכֶּן אֲדִיר מִתְּאֵדָנָה
 אֲדִיר מִתְּאֵדָנָה כָּל שֶׁכֶּן אֲדִיר כֹּחַ שֶׁכֶּן אֲדִיר מִתְּאֵדָנָה

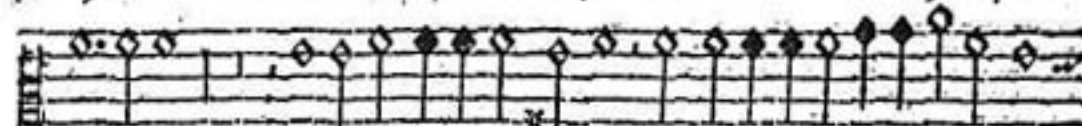
את עבוד האדני כל לה' חריקו לתורה מסוד

ברננה ברננה לפנינו בואו בשמחת ה'

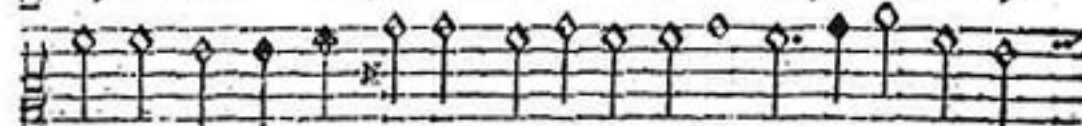
ותאן עמו אנתנו ולא עשנו הוא אלהים הוא ה' כי דעו

חסדו לעולם ה' טוב כי שמו ברכו לו חורו סרעיתו

תה חסדו לעולם ה' טובכי אסנתו ודור דור עקד

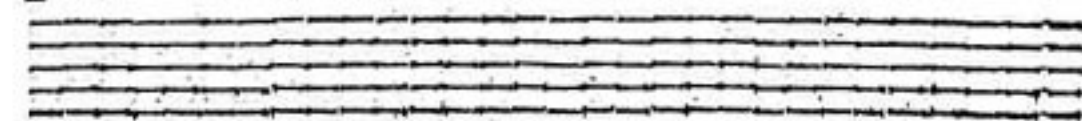

ודור דור תה אסנתו ודור דור תה ודור דור

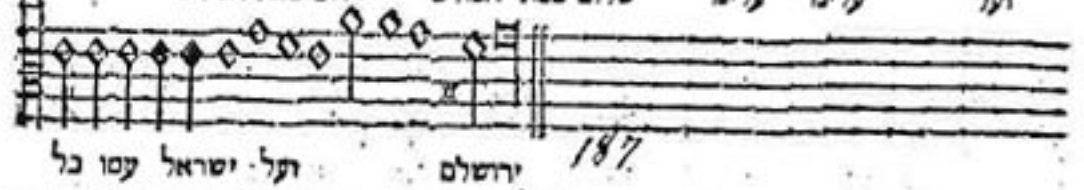
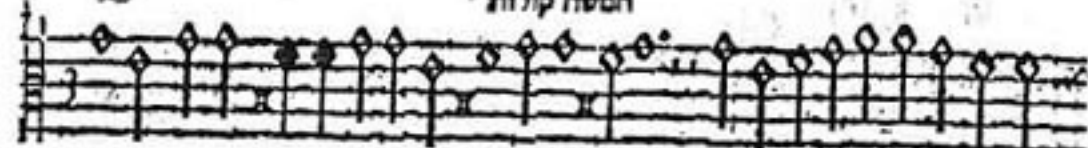

אסנתו

137

תל ישראל עמו כל

ירושלם

בעלמא רבא שמיח ותקרב יתהלל
 בחייכון מלכותיח וסליך כרעותיח רבא
 ובוכן בענלא ישראל בית דכל ובחיו וביוסוכן
 אמן ואסור קרב
 ויתרומם ויתפאר ושתבח יתברך
 ויתהלל ויתחדר ויתקלח ויתנשא
 הוא בריך דקודשא שמיח
 ברכתא כל בן לעילא לעילא
 ראסור נחמא נחמא תושבחתא שירתא

אלה

כנ

אמן ואמר בעלמא

ישראל בית רכל ובעתחן צלותחן חתקבל

אמן ואמר רבשמיא אבותחן קדם

טובים וחיים שמיא סן רבא שלמא יהא

אמן ואמר ישראל כל תל עלינו

עלינו שלום יעסח ברחסו חואבסחסו שלום עוסח

אמן ואמר ישראל כל תל

חמשת קולות
 בר
 ח' בסוב המעלות שיר
 מינו שחוק יסלא או בחולמים בחולמים היינו ציון שיבת את
 חגדיל אלת עם לעשות ח' חגדיל בנוים יאסרו או רנה ולשוננו
 שוביתנו את ח' שובת שסחים היינו עמנו לעשות ח'
 ילך חלק יקצורו ברנה ברמעה חזרעים בגב כאפיקים
 יבא בא ברנה יבא בא חרע כסך נושא ובבת
 אלומותיו נושא אלומותיו נושא ברנה

176

אלמו חמשה קלות כה

חזרים אל עיני אטא למעלות סיר

ואין שמים עדשה ח מעם עורי עורי יבא באין

ולא ינום לא חנה שומר ינום ארנך לסוט יחן אל

על צלך ח' שומר ח' ישראל שומר יסן

חרח יסן יכבד יסן לא חשמש יוסם יסין יד

ח' נפוך את ישמר רע מכל ישמר ח' בלילה

עולם ח' מעתה עולם ועד מעתה ובואך צאתך ישמר

כחבצלת ותפרח ערבת ותגל וזה סדר ישוע
 לח נתן חלבטן כבוד ודגן גילת אף ותגל חפז פרוח
 אלהינו חדר ח' כבוד יראו חסד וחשדן חבצלת חדר
 ירלג אדמת חנה ירשים ואוני ערים עיני תפקחת אד
 בסדר זבועו כי אלם לשון ותקומו פסח כאיל
 ציון ובאו ישועה ח' אצחיו בערבת תהלים מים
 עולם ושבת ראשם על עולם ושבת עולם ושבת ברת
 יען ונסו ישיגו ישיגו ושבת ששון ראשם על עולם ושבת
 ואנחה ואנחה יען ונסו ואנחה

שִׁשְׁקִלּוֹת

חֲחֹלֶלֶךְ ח' יִרְאֵה בָּל אֲשֶׁרִי חֲמִעֵלּוֹת שִׁיר

אֲשֶׁתְךָ לֶךְ וְטוֹב אֲשֶׁרֶךְ תֹּאכַל כִּי כַפִּיךָ יִנִּיעַ בְּרַכְוִי

בְּשִׁתְּלִי בְּנִיךְ בֵּיתְךָ בִּירְכָתִי מוֹרִיחַ כְּנָפֶן

יִרְאֵה נָבֵר יִבְרֹךְ כֵּן כִּי תִהְיֶה לְשִׁלְחָנְךָ כְּבִיב וִיתִים

יְרוּשָׁלַם כְּמוֹב וְרֵאֶת מְצִיֹן ח' יִבְרַכְךָ ח'

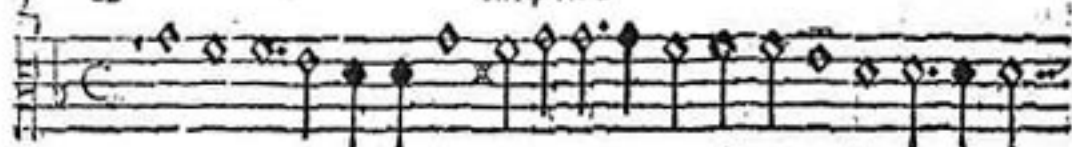
שָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם לְכַנִּיךְ בְּנִים וְרֵאֶת הַיָּד יְמִי בָּל

יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם

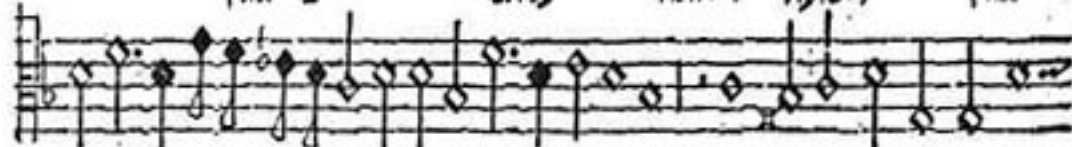
ואבר לנו שחיה ח' לחלי לרוד ובעלות שיר
 עלינו בקום לנו שחיה ח' לחלי וישראל נא
 בנו אדם בחרות בלענו חיים את אדם :
 ח' ברוך הירונים חמים נפשנו על עבד את
 סח נסלח בצפור נפשנו לסניחם טרף נתנו מלא
 עושה ח' בשם עורנו נבלטנו ואנחנו נטנו והפח יוקשים :
 וארץ שמים עושה וארץ שמים : עושה וארץ שמים

כט

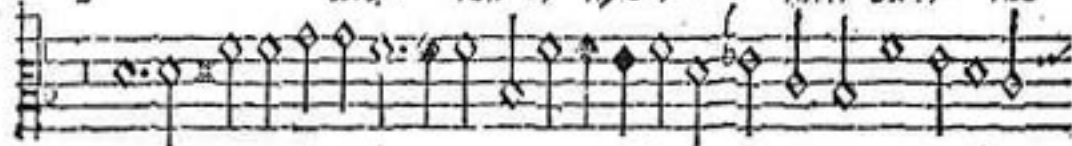
ששת קולות

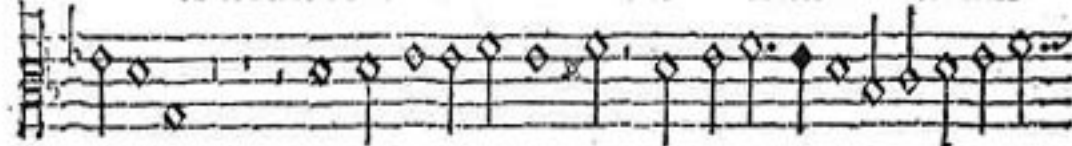
אורך לישועה לי ותחי עניתני כי אורך

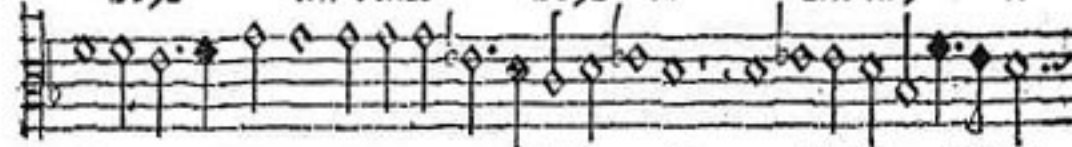
סנת לראש חיתת לישועה לו ותחי עניתני כי

נפלאת היא זאת חיתת ח' סאת סנת לראש חיתת

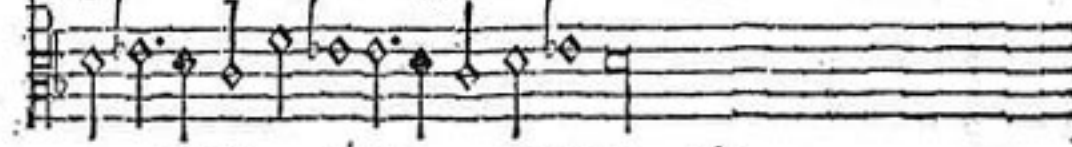
ח' עשת חיום זה בעינינו נפלאת היא בעינינו

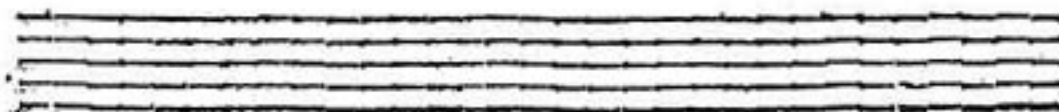
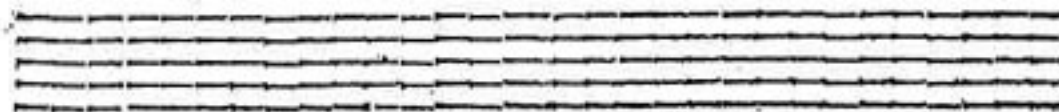
תשמחת ותשמחת ח' עשת חיום זה חיום זה

בו נגילה נגילה בו נשמחת

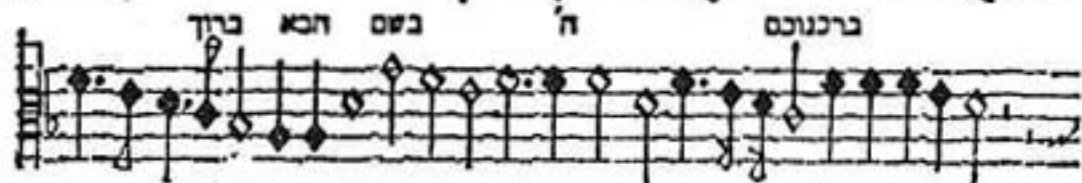

נגילה נשמחת בו נשמחת 34

ששה קולות

ל

לא

ששה קולות

אלה

וְעַתָּה כְבוֹד לַה' חֲבוּ אֱלֹהִים בְּנֵי לַה' חֲבוּ לַרֹּדֶף מִשְׁמֹרֶת
 חֲבֹד אֱלֹהִים עַל ה' קוֹל שְׁבוּ כְבוֹד לַה' חֲבוּ
 ה' קוֹל בְּכָח ה' קוֹל רַבִּים מִים עַל ה' הָרִיעַ
 חֲלִבְנָן אֲדוֹנֵי אֲתָחָּהּ חֲשֹׁבֶר חֲשֹׁבֶר בְּחֹרֶר
 ה' קוֹל הָאֲשִׁים בְּנִכְסֵי וְשִׁרְיוֹן לִבְנָן עַל כִּסֵּי יוֹרְקִים
 אֵלֹהִים יִחְלַל ה' קוֹל קֹדֶשׁ מִדְּבַר יִחְלַל מִדְּבַר יִחְלַל
 לִמְכַּל ה' כְּבוֹד אֲוִמֵּי כָל וּבְחִילוֹת יַעֲרֹת וְחֶסֶד
 עֲשֵׂה אֶת יִבְרָךְ ה' לְעֹלָם מֶלֶךְ ה' חֲשֹׁב יֹשֵׁב יֵא
 בְּשָׁלוֹם עֲשֵׂה אֶת יִבְרָךְ ה' בְּשָׁלוֹם

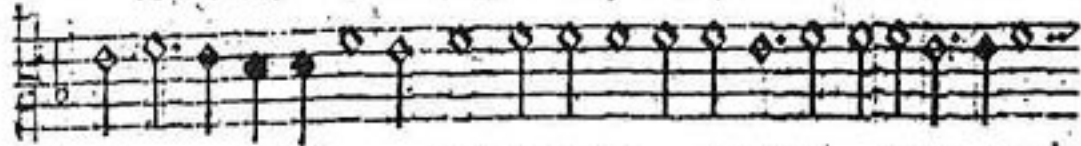

שבעה קולות

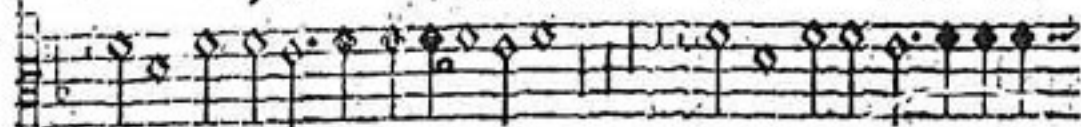
לב

אסיר חו לאל ברוך ואענה שפתי נא אפתח

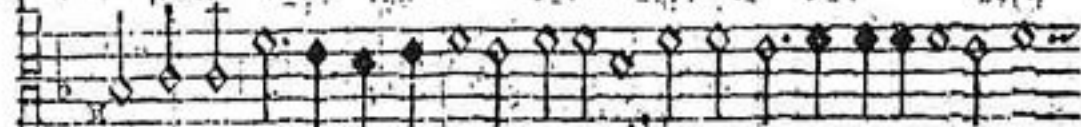
ברוך ואענה שפתי נא אפתח הארץ בנסוע

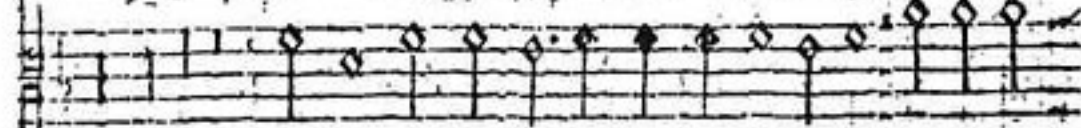
בנסוע אסיר חו לאל תאריך בנסוע

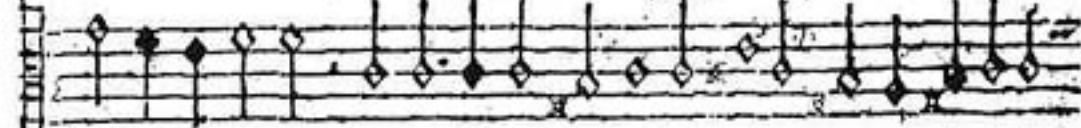
תשראל חסע רד לתפלת יסע ארץ תפתח תאריך

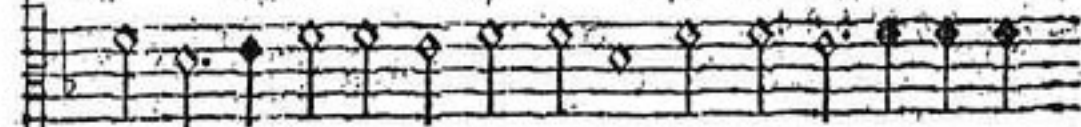
תאריך בנסוע אסיר חו לאל תרון אלם תלסן נוסע

יסוע תאריך בנסוע אסיר חו לאל

יכר את תריס יום תאבד ירום אהבה אל

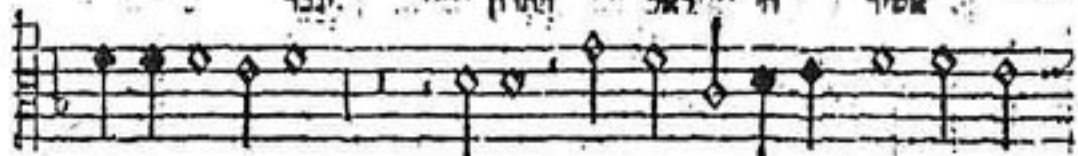
בנסוע אסיר חו לאל לבצרון יסוע

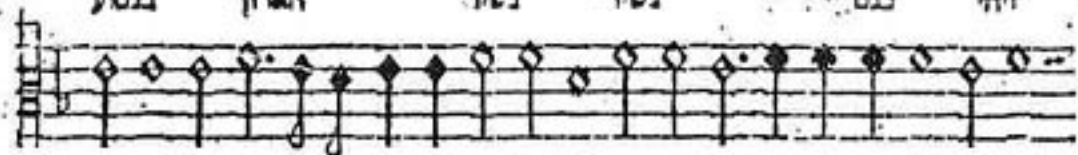
אלם אל ולע נאלים בעבור חן הארץ

אסיר חי לאל תתרוק יגבר

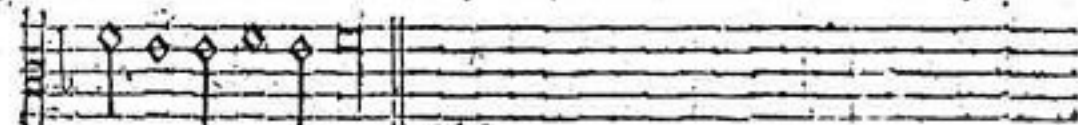
ויהי בנס נסיר נסיר הארץ בנסע

הארץ בנסע אסיר חי לאל הארץ בנסע

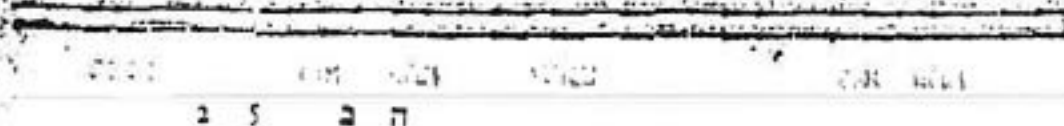
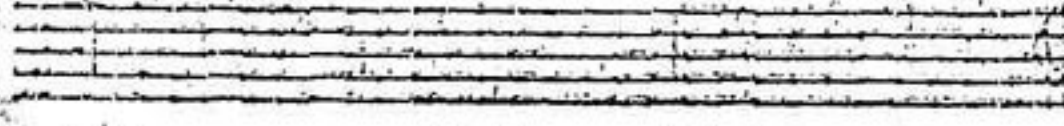
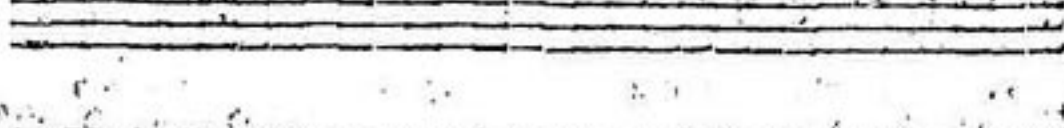
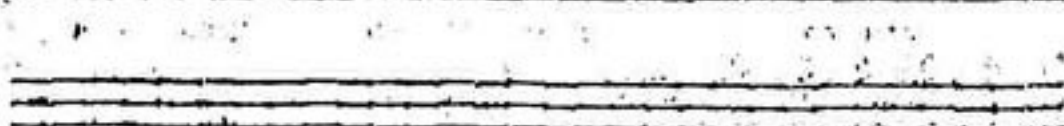
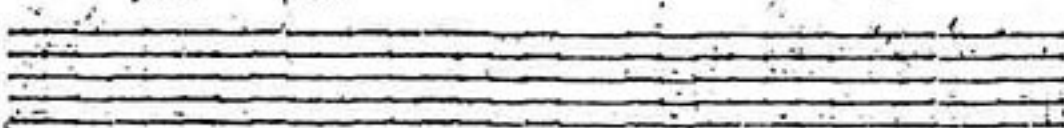

בנסע אסיר חי לאל ברוך ואענה שפתי נא אלתה

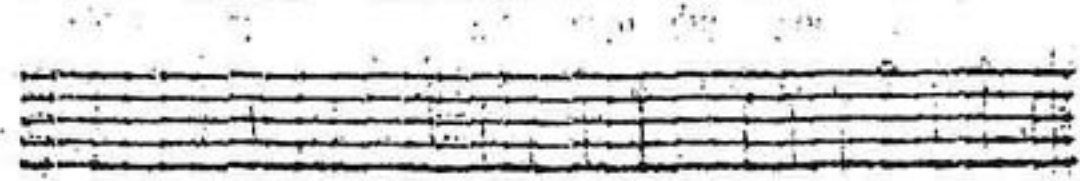
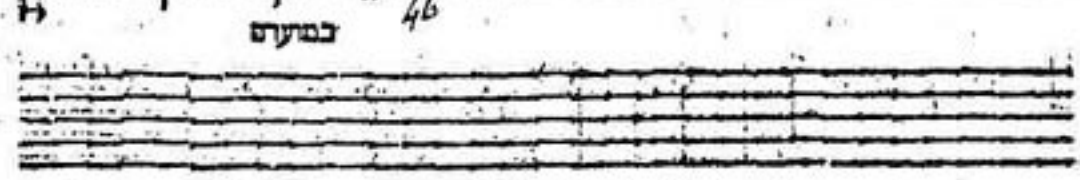
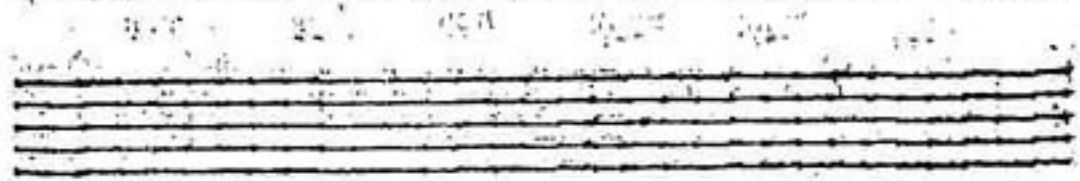
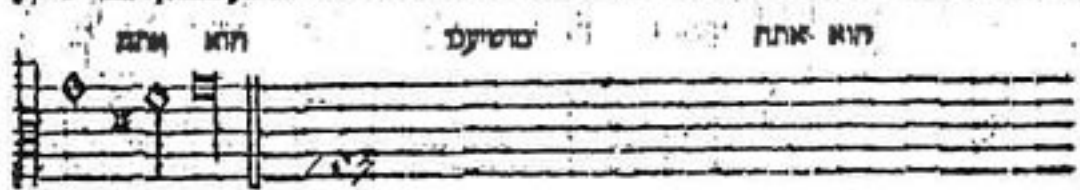

הארץ בנסע

219

שְׁמַחַת קִהְלָא רֵאשִׁין לֵךְ
 אֵין כְּמִלְכֵּנוּ אֵין כְּאֹדְנֵנוּ אֵין כְּאַלְחֵינוּ אֵין
 נִדַּח לְאַלְחֵינוּ נִדַּח כְּמִשְׁיַעֲנֵנוּ
 נִדַּח לְמִלְכֵּנוּ נִדַּח לְאַדְנֵנוּ
 כִּיּוֹךְ אֲלֵחֵינוּ כִּיּוֹךְ לְמִשְׁיַעֲנֵנוּ
 כִּיּוֹסִיעֵנוּ כִּיּוֹךְ מִלְכֵּנוּ כִּיּוֹךְ אֲדֹנֵנוּ
 אֲתַת אֲדֹנֵנוּ חֲוָא אֲתַת אֲלֵחֵנוּ חֲוָא אֲתַת
 חֲוָא אֲתַת כְּמִשְׁיַעֲנֵנוּ חֲוָא מִלְכֵּנוּ חֲוָא
 אֲלֵחֵנוּ חֲוָא אֲתַת כְּמִשְׁיַעֲנֵנוּ
 מִלְכֵּנוּ חֲוָא אֲתַת אֲדֹנֵנוּ חֲוָא אֲתַת

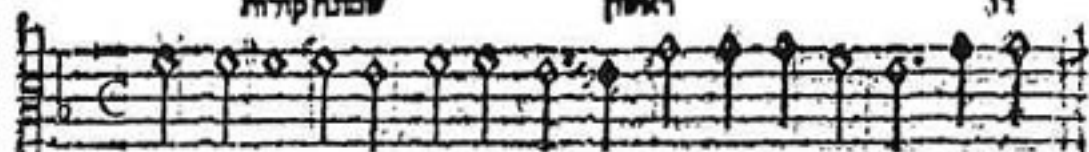

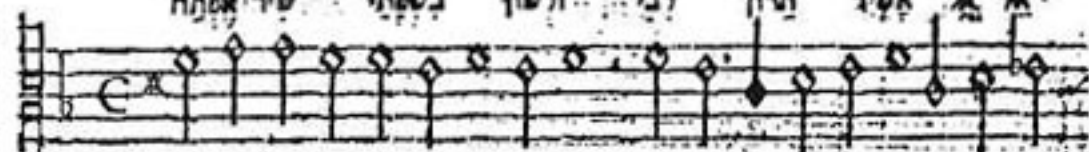
שבת קללת

ראשון

לו

אל אל אשר תרון לבי... ולפון בשפתי שיר אמת

בתרח בקרב מקום מרים ארץ לו פותחים עת שר

אל אשר אשרון חבית יתקרב יתגבר יתחדש

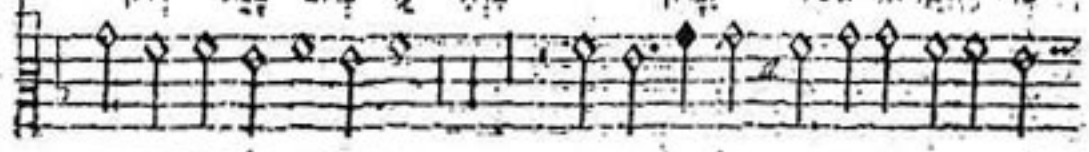
שר אל אל אשר ארון לו פותחים עת שר אל

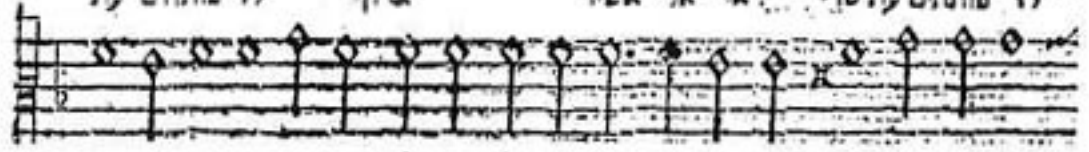
תרום ואל נא קום נארום צמ דוד אמת לו פותחים עת

שר אל אל אשר וברון בלתי ער קדום בנת דוד

לו פותחים עת שר אל אל אשר ארון לו פותחים עת

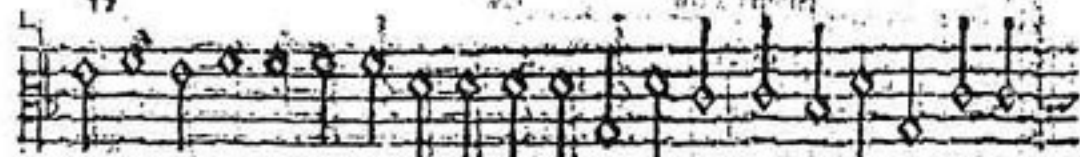

ולוחות ספונים יקר לפנינו לפני ושוב ארון

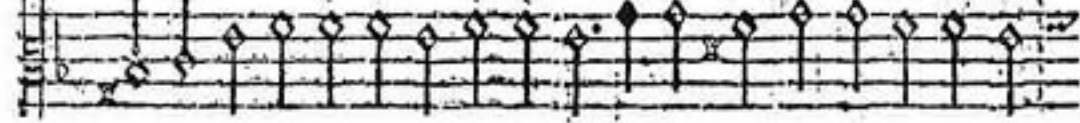

פותחים עת שר אל אל אשר בארון ספונים אבנים

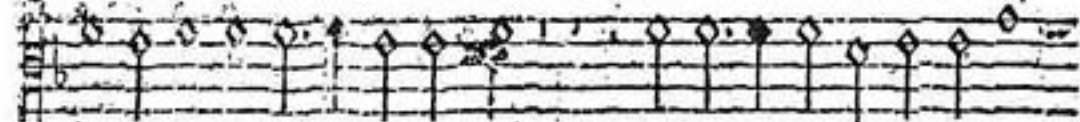

בו לב סתור יעקב מרלך אסור לעם קרא דוד ארון

לו פותחים עת סדרה אל אל אסור בבית וקורא אפס

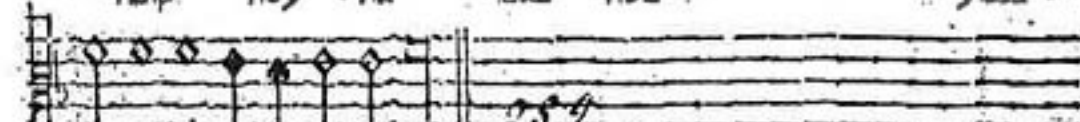
מסח קסים רועים תם תמים יהוה יחזיק ארון

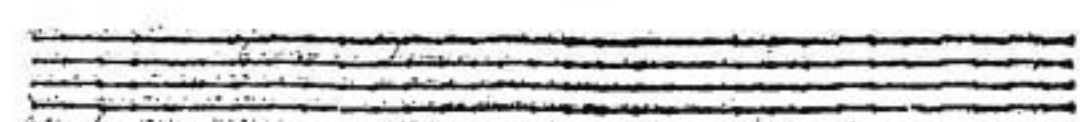
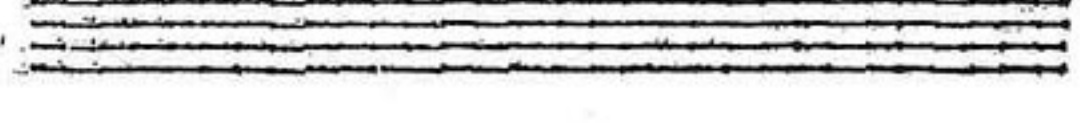
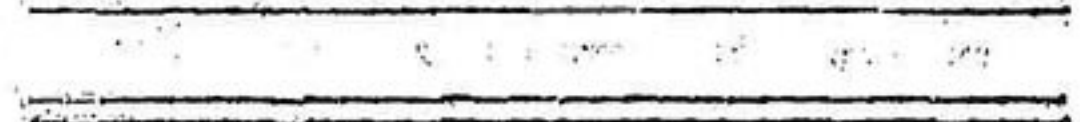
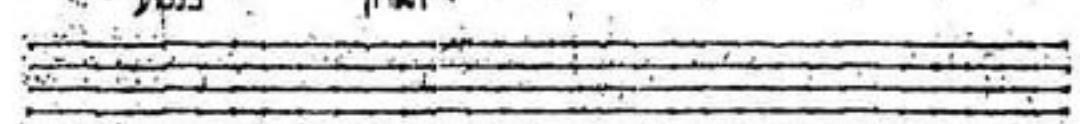
סדרה ארון לו פותחים עת סדרה אל אל אסור ואחר

בנסע בנסע בנסע בנסע בנסע בנסע

בנסע וארון

אליו נעידך לא גוף ואיננו חנוף רמות לו אין
ראשית ואין ראשית, נברא אשר דבר לכל קרמך קדושתו
נביא עוד כמשה בישראל קם לא לראשיתו
באמן נביא יר על אל לעמו נתן אמת תורת חסונתו את וסכנתו
תן לרשע יתן כספלו חסד לאיש נוכח ביה
ער ערי ברוך חסד יריג אל יחזק כחשקו
תהלתו ששער ערי ברוך תהלתו שם ער ערי ברוך

x

אֶלֶס   שְׁמוֹנֶה קוֹלוֹת   לֵט

טרא יסלך לבד   הכל ככלות ואחר

לחצבדה לו לחספיל   שם ואין   אחר ודוא

ווא   והפטר   תע   חל   חכלית בל   ראסית בל

אפקר ביד   צד   ביום חבלי צד   נוואלי   חיי   אלי

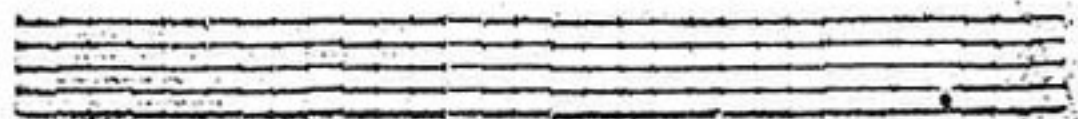
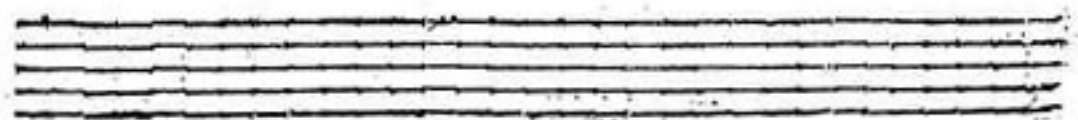
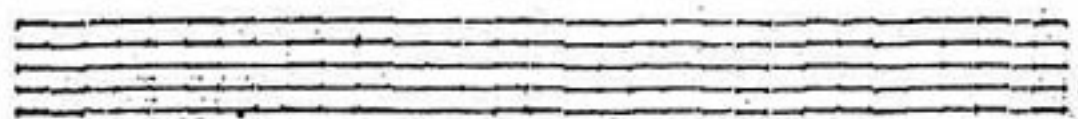
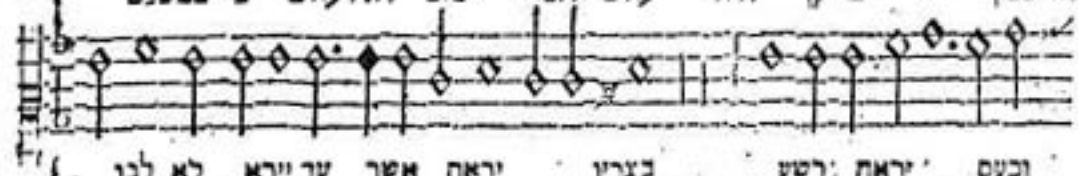
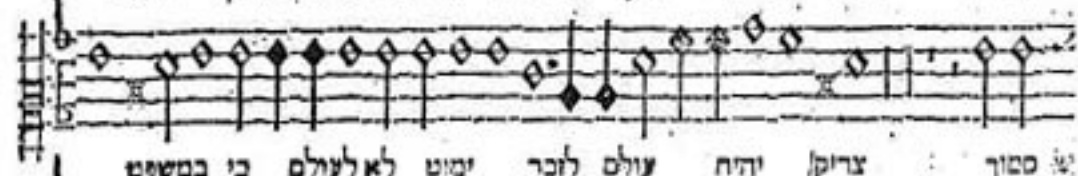
לו ה'   רוחי תם   ואעיר   איטן   בעת   רוחי

אירא ולא

שבת קודש

שני

ס

שמינה קלות שני אל

לכל רוחים ח' בעמי גדולים
 ורחם חנון ינפלאותיו עשה זכר ופצחם
 מעשה ברתו לעולם יחזר ליראיו נתן טרף ח'
 לער סמכים מקדיו כל נאמנים ומשפט אמת ירו
 יראת חכמה ראשית חסר באמת עשוק לעולם
 תהלתו תהלתו עשוקם לכל טוב שכל ח'
 לער עוסרת

מב שני שמונה קולות

לחודות טוב חשבת ליום סוף מוסף

עלי עליון לשמך ולומר לה'

בני מכבוד הגיון עלי נבא תעלי עשור

במעשר בפעלך ה' שמוחתי

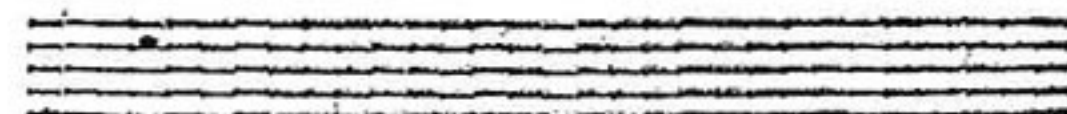
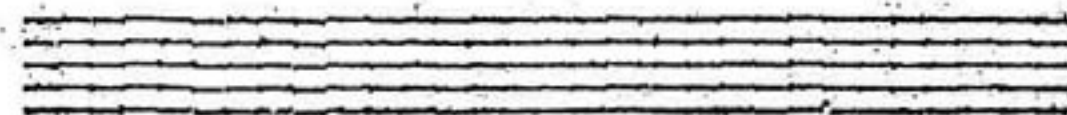
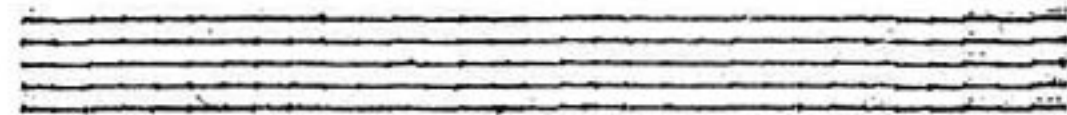
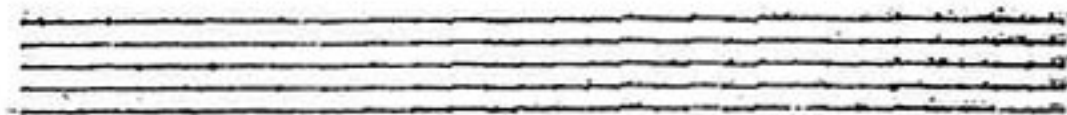
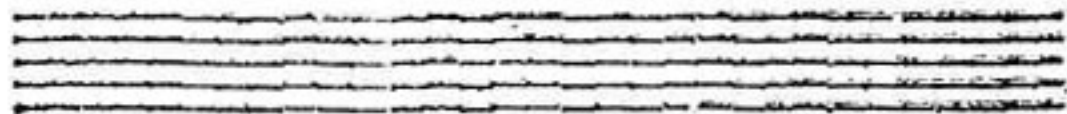
ה' מעשיר גדלו סת ארצו ירד

ואתאת יבין לא תכליל ידע לא בער איש

אויבך רגח כי ה' לעולם מרים ואתח

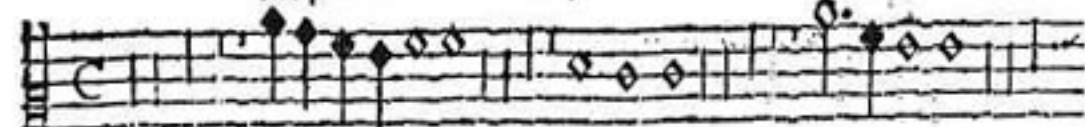
פועלי כל יתפרדו יאברו אויבך חנת כי ה'

בקמים בשורי קני ותבט רענן בשם בלותי אן

[illegible]

שבת קולות

ואשח

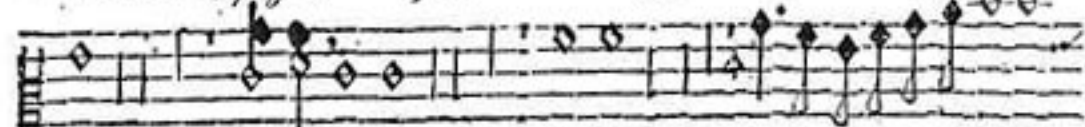

Sabbath

מח על

שבת

עמח

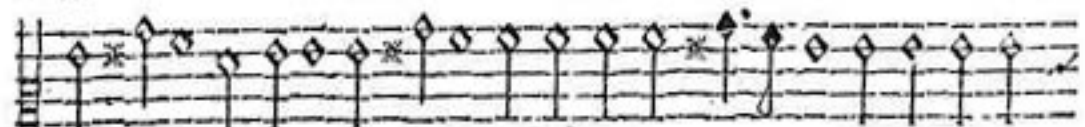

מח

רימח

למח

רמח

וראו

העמים

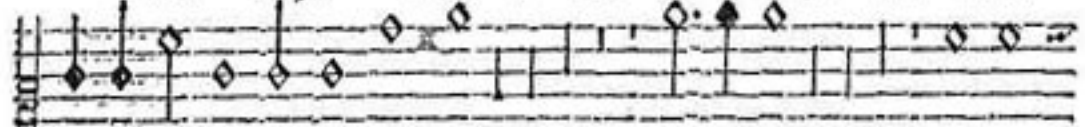
כל כבודם

ימים

ועוד

יחרו

תמים

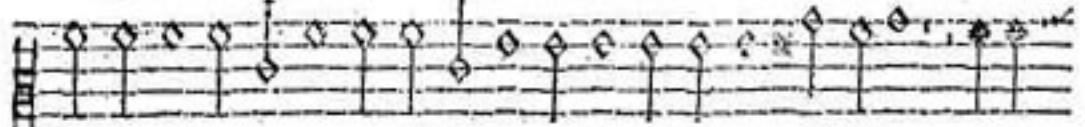

ברחם

מכוימח

מח בלי

חוימח

אל ואתח

שרי

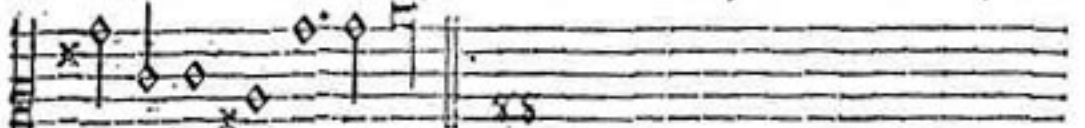
תכיר

ליריח

לעולם

די לבלי

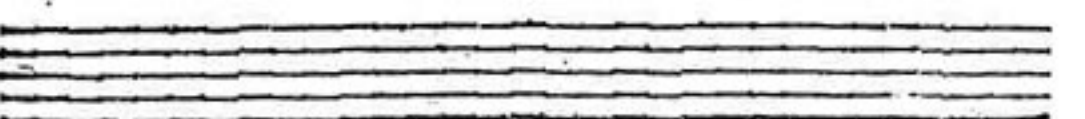
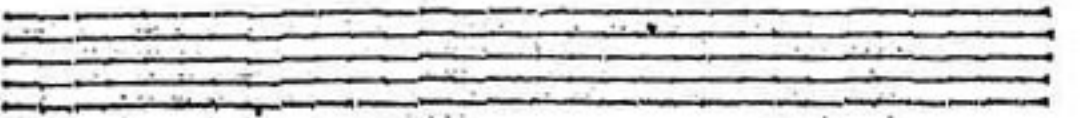
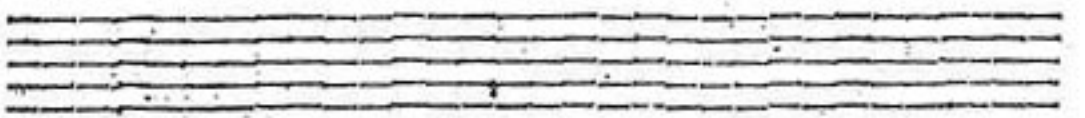
לאין

קץ

ולעלמא

תלעלמא

לזח המזמורים והשירים

[illegible]